

Bruxelles, den 23.5.2018
COM(2018) 406 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Estlands nationale reformprogram for 2018

og med Rådets udtalelse om Estlands stabilitetsprogram for 2018

DA

DA

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Estlands nationale reformprogram for 2018

og med Rådets udtalelse om Estlands stabilitetsprogram for 2018

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen²,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet³,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 22. november 2017 vedtog Kommissionen den årlige vækstundersøgelse, som markerede starten på det europæiske semester 2018 om samordning af de økonomiske politikker. Den tog behørigt hensyn til den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev proklameret af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 17. november 2017. Den 22. marts 2018 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne i den årlige vækstundersøgelse. Den 22. november 2017 vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 ligeledes rapporten om varslingsmekanismen, hvori Estland ikke blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Samme dag vedtog Kommissionen en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig den 22. marts 2018. Den 23. januar vedtog Rådet henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet ("henstillingen vedrørende euroområdet").

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² COM(2018) 406 final.

³ P8_TA(2018)0077 og P8_TA(2018)0078.

- (2) Da Estland har euroen som valuta, og i betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem økonomierne i Den Økonomiske og Monetære Union, bør Estland sikre en fuldstændig og rettidig implementering af henstillingen vedrørende den økonomiske politik for euroområdet som afspejlet i henstillingerne nedenfor, navnlig i henstilling 1.
- (3) Den 7. marts 2018 blev landerapporten for Estland 2018⁴ offentliggjort. Den indeholdt en vurdering af Estlands fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger, som Rådet vedtog den 11. juli 2017, opfølgningen på de henstillinger, der blev vedtaget de foregående år, og opfyldelsen af Estlands nationale Europa 2020-mål. Kommissionen konkluderer af sin analyse, at Estland ikke er berørt af makroøkonomiske ubalancer.
- (4) Den 26. april 2018 fremlagde Estland sit nationale reformprogram for 2018 og sit stabilitetsprogram for 2018. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.
- (5) Der er taget hensyn til de relevante landespecifikke henstillinger i programmeringen af de europæiske struktur- og investeringsfonde for 2014-2020. I henhold til artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013⁵ kan Kommissionen, hvor det er nødvendigt for at støtte gennemførelsen af relevante rådshenstillinger, anmode en medlemsstat om at evaluere og foreslå ændringer i sin partnerskabsaftale og sine relevante programmer. Kommissionen har redegjort nærmere for, hvordan den agter at anvende den nævnte bestemmelse, i retningslinjer for anvendelsen af foranstaltninger, der knytter de europæiske struktur- og investeringsfondes effektivitet til forsvarlig økonomisk styring⁶.
- (6) Estland er i øjeblikket underlagt den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten. Regeringen planlægger at bevæge sig fra et offentligt underskud på 0,3 % af BNP i 2017 til et overskud på 0,2 % af BNP i 2018 og 0,5 % af BNP i 2019 og derefter bevæge sig i retning af ligevægt på budgettet. Den mellemfristede budgetmålsætning er et strukturelt underskud på 0,5 % af BNP. Ifølge stabilitetsprogrammet for 2018 forventes det genberegne⁷de strukturelle underskud at beløbe sig til 0,8 % af BNP i 2018, 0,4 % af BNP i 2019 og derefter at forblive i et mindre underskud. Den offentlige gældskvote forventes fortsat at ligge under 9 % af BNP i 2018 og 2019 og derpå at falde til 5,3 % i 2022. Det makroøkonomiske scenario, der ligger til grund for budgetfremskrivningerne, er gunstigt. De negative risici for provenuantagelserne vedrører primært nogle af de foranstaltninger, som ikke er nærmere specificeret, og berører alle år i programperioden.
- (7) Med hensyn til 2018 blev det henstillet, at Estland fortsat opfylder den mellemfristede budgetmålsætning. Dette svarer til en maksimal nominal vækst i de primære offentlige

⁴ SWD(2018) 205 final.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

⁶ COM(2014) 494 final.

⁷ Den konjunkturkorrigerede saldo, eksklusive engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger, der er genberegnet af Kommissionen efter den metode, der er aftalt i fællesskab.

nettoudgifter⁸ på 6,1 % i 2018, svarende til en tilladt forværring af den strukturelle saldo med 0,2 % af BNP. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2018 er der risiko for en vis afvigelse fra dette krav i 2018. I lyset af Estlands forventede produktionsgab på 2,7 % og med en forventet BNP-vækst under den potentielle vækstrate bør den nominelle vækstrate i de primære offentlige nettoudgifter ikke overstige 4,1 % i 2019 i overensstemmelse med den strukturelle tilpasning på 0,6 % af BNP, som kræves ifølge matrixen under stabilitets- og vækstpakten. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2018 er der med en uændret politik risiko for en vis afvigelse fra det krav i 2019 og, når 2018 og 2019 betragtes samlet. Rådet er af den generelle opfattelse, at Estland skal være parat til at træffe yderligere foranstaltninger for at sikre overensstemmelse i 2018 og 2019.

- (8) Det er fortsat en stor udfordring for Estland at sikre mere passende sociale sikkerhedsnet, der understøttes af bedre tjenesteydelser. Estland bruger mindre på social beskyttelse (ca. 16 % af BNP) end EU-gennemsnittet (omkring 28 % af BNP). De sociale overførselsfattigdomsbekæmpende virkninger er blevet forbedret, men er stadig ringe og under gennemsnittet i Den Europæiske Union. Estland har fortsat en høj fattigdomsrisiko, især for personer med handicap, arbejdsløse husstande og ældre, navnlig dem, der bor alene. Indkomstuligheden (5,6 % i 2016) er fortsat højere end EU-gennemsnittet (5,2 % i 2016) til trods for forbedringer i den seneste tid. Der træffes i øjeblikket foranstaltninger til at give store familier tilstrækkelige familieydelser, hvilket yderligere har mindsket den relative fattigdom blandt børn. Grundbeløbet for indkomstydelser er blevet øget, ledsaget af incitament til at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Med indførelsen af en ydelse på 115 EUR til aleneboende personer med lave pensioner blev der taget det første skridt i retning af at håndtere denne gruppes meget høje fattigdomsrisiko. Med hensyn til faren for at komme under fattigdomsgrænsen eller blive socialt udstødt er kløften mellem personer med og uden handicap (20,9 % i 2016) også højere end EU-gennemsnittet (10,1 %). Finansieringen af langtidsplejetjenester svarer ikke til den aldrende befolknings behov. De igangværende administrative reformers virkninger for leveringen af ydelser af høj kvalitet er endnu uvis.
- (9) Den kønsbestemte lønforskel er fortsat en af de højeste i EU (25,3 %), selv om den er faldet. Balancen mellem arbejdsliv og privatliv er blevet forbedret af de nylige ændringer af forældreorloven og understøttelsessystemet. Disse ændringer forventes at give kvinder et incitament til at vende tidligere tilbage til arbejdsmarkedet og dermed bidrage til at mindske Estlands kønsbestemte lønforskel. Ændringerne vil blive gennemført mellem 2018 og 2020. Forslaget vedrørende den anden fase af forældreorlovsreformen er under behandling. Både i denne sammenhæng og på andre områder er det vigtigt at fortsætte dialogen med arbejdsmarkedets parter og styrke deres kapacitet set i betragtning af deres meget lave medlemsantal. Ændringerne til loven om ligestilling mellem kønnene for at forbedre løngennemsnigtigheden er endnu ikke vedtaget, og når de engang er vedtaget, vil de kun gælde for offentlige enheder. Et værktøj til at analysere lønforskellene mellem kønnene forventes ikke at blive udviklet før 2019.

⁸ De primære offentlige nettoudgifter består af de samlede offentlige udgifter minus renteudgifter, udgifter til EU-programmer, som fuldt ud modsvares af EU-midler, og ikkediskretionære ændringer i udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse. Nationalt finansierede faste bruttoinvesteringer udjævnes over en fireårsperiode. Diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden eller lovbestemte indtægtsforøgelse er medregnet. Engangsforanstaltninger på både udgifts- og indtægtssiden er medregnet.

- (10) Estlands langsomme produktivitetsvækst er forbundet med de middelmådige resultater inden for forskning, teknologi og innovation. Mindre end 0,5 % af de estiske virksomheder indberettede forskningsaktiviteter i 2016, og erhvervslivets forsknings- og udviklingsintensitet er kun på 0,7 % af BNP, hvilket svarer til kun halvdelen af EU-gennemsnittet på 1,3 %. Derudover er en række indikatorer til måling af innovation, som f.eks. små og mellemstore virksomheder, der skaber nye produkter og processer eller selv innoverer, faldet markant i de seneste år. Økonomien tæller en række videnintensive aktiviteter, der skaber høj merværdi, men erhvervslivets forsknings- og udviklingsintensitet, samarbejdet mellem forskning og erhvervsliv og virksomhedernes innovations- og teknologikapacitet ligger fortsat lavt. Den offentlige sektors udgifter til forskning, teknologi og innovation har traditionelt ligget over gennemsnittet i EU. Men en utilstrækkelig prioritering af den offentlige forskning udgør en udfordring. Estland har indført flere foranstaltninger til at øge økonomiens forsknings- og innovationsresultater, men det er en udfordring at maksimere deres virkning.
- (11) Som led i det europæiske semester 2018 har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Estlands økonomiske politik, som blev offentliggjort i landerapporten for 2018. Den har også vurderet stabilitetsprogrammet og det nationale reformprogram for 2018 samt de foranstaltninger, der er truffet som opfølgning på de henstillinger, der er blevet rettet til Estland i de foregående år. Kommissionen har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Estland, men også til deres overensstemmelse med Unionens regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i Unionen ved på EU-plan at give input til de kommende nationale beslutninger.
- (12) Rådet har på baggrund af denne vurdering gennemgået Estlands stabilitetsprogram for 2018, og dets holdning⁹ afspejles især i henstilling 1 nedenfor,

HENSTILLER, at Estland i 2018 og 2019 iværksætter tiltag med henblik på at:

1. Sikre, at den nominelle vækstrate i de primære offentlige nettoudgifter ikke overstiger 4,1 % i 2019, hvilket svarer til en årlig strukturtilpasning på 0,6 % af BNP. Forbedre tilstrækkeligheden af de sociale sikkerhedsnet, især for ældre og handicappede. Træffe foranstaltninger for at mindske lønforskellene mellem kønnene, herunder ved at forbedre løngennemsigtheden i den private sektor.
2. Fremme forskning og innovation, bl.a. ved at give effektive incitamentter til at udvide innovationsgrundlaget.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*

⁹ I henhold til artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97.